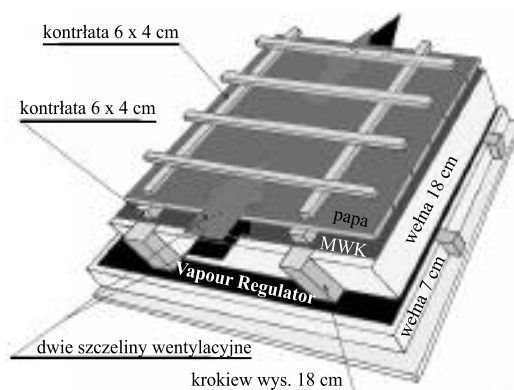

Dachy pochyłe z papą i MWK

Jeżeli w dachu z poddaszem mieszkalnym, z jakiegoś powodu pokrycie ma leżeć na poszyciu zabezpieczonym papą lub membranami typu EPDM, PCW, to pod tym poszyciem powinna być wykonana szczelina wentylacyjna (rysunek). Zasady budowy takiej wentylacji wymagają, aby szczelina miała wlot i wylot oraz aby na całej swojej długości była drożna. Z tego powodu powinna być zabezpieczona za pomocą materiału dystansującego przed osuwaniem się wełny, ponieważ połacie są pochyłe. Najlepszym materiałem służącym do tego celu jest **wysoko paroprzepuszczalna membrana wstępna krycia (MWK)**. Doskonale przytrzymuje wełnę i jednocześnie osłania ją przed wilgocią napływającą razem z powietrzem wentylującym. W naszym klimacie szczeliny i inne przestrzenie wentylacyjne działają w zmiennych cyklach uzależnionych od warunków pogodowych. W przypadku, gdy jest sucho i ciepło, usuwają parę wodną z dachu, a gdy jest wilgotno, dostarczają ją do środka.

Membranę MWK jest bardzo łatwo zamontować jako materiał dystansujący w odpowiednim momencie w trakcie budowy dachu. Najlepiej, gdy przewiduje to projekt i zawiera szczegółowe rysunki wykonania wentylacji. Dzięki temu w dachu z poszyciem (deskowanie, płyta OSB itp.) można zaplanować odpowiednie zastosowanie membrany i łatwo zrealizować szczelinę wentylacyjną w budowanym dachu. Pomysł polega na ułożeniu membrany w taki sam sposób jak przy układaniu pokrycia leżącego na łątach. Na ułożoną na krokwiach membranę (rysunek) należy przybić kontrłaty (najlepiej 80 x 40 mm), a do nich zamocować poszycie, najlepiej z płyt OSB. Na tak przygotowane poszycie łatwo układa się papę (lub EPDM, PCW itp.), a na nią wybrane pokrycie. W takim układzie może ono być wykonane z dachówki, blachy profilowanej (blachodachówki) i innych materiałów

Układ warstw dachu ze szczelinami wentylacyjnymi

układanych na łątach, a także jako leżące bezpośrednio na papie (gont bitumiczny itp.).

Kontrłaty dociskające membranę do krokwi mogą mieć takie same wymiary jak te ułożone na papie (60 x 40 mm) i poszyciu, ale lepiej będą służyły szersze belki (legary 80 x 40 mm), które można wtedy przybijać wzdłuż krokwi lub w innym kierunku. Pewna dowolność w sposobie przybicia tych belek (np. dzielonych legarów) umożliwia zrealizowanie dobrze funkcjonującej szczeliny wentylacyjnej w dachach o skomplikowanym kształcie. Zaletą ta wynika z tego, że przycięte na odpowiednią długość legarki (klocki) umożliwiają wymianę powietrza wentylującego między sąsiadującymi przestrzeniami utworzonymi między tymi legarkami nabitymi na krokwie. Dzięki temu możemy wentylować dachy o skomplikowanych kształtach, w których kominy, okna dachowe lub lukarny zasłaniają przestrzenie zamknięte między legarami tworzącymi dolną szczelinę wentylacyjną (rysunek).

Warto zwrócić uwagę, że w takich dachach można zamocować paroizolację typu regulator pary, np. Vapour Regulator firmy Marma Polskie Folie, która umożliwia łatwą realizację szczelności powietrznej dachu (patrz Materiały Budowlane nr 6/2015). Natomiast w dachach, w których nie ma szczeliny pod poszyciem z papą lub EPDM, PCW itp., tego typu paroizolacji zamocować nie można.

W sytuacji, gdy w gotowym dachu, z różnych powodów, nie ma szczeliny wentylacyjnej pod poszyciem z desek, to poddasze można wykorzystać do celów mieszkalnych, ocieplając dach między belkami więźby tylko wtedy, gdy zamieni się papę na MWK. Po przykryciu deskowania odpowiednią membraną można ocieplić dach, układając termoizolację na styk z deskami. Warunkiem prawidłowego działania takiego układu warstw jest to, aby poszycie było wykonane z desek o **szerości dochodzącej do 11 cm i niełą-**

czonych na pióro i wpust. Jeżeli deski są szersze, to należy wyciąć większe szczeliny między nimi (lub regularne otwory). Para wodna przechodzi wtedy w znacznej ilości przez szczeliny między deskami, a w dużo mniejszym stopniu przez same deski. To rozwiązanie jest możliwe tylko wtedy, gdy poszyciem są deski. Jeśli papa leży na płycie OSB lub na sklejce, to wycinanie siatki otworów byłoby bardzo uciążliwe, dlatego też, gdy dach ma papę ułożoną na takich paroizolacyjnych poszyciach, trzeba wykonać wentylację od środka, posługując się membraną jako materiałem dystansującym termoizolację od poszycia.

Dachy z poddaszem mieszkalnym z warstwą wstępną uszczelniającą pokrycie zasadnicze wykonaną z papy (lub EPDM, PCW itp.), zbudowane bez szczeliny wentylacyjnej pod poszyciem nieprzepuszczającym pary wodnej (np. płyty OSB), ulegają zawilgoceciu już po kilku latach. Stopień zawilgocecia i czas degradacji dachu zależą od wielu czynników eksploatacyjnych i pogodowych, ale zawsze najwięcej skroplin gromadzi się w nim w okresie wysychania budynku (z powodu wilgoci technologicznej).

Marma Polskie Folie
www.dachowa.com.pl
www.marma.com.pl